

Oecumenisch Meditatief Avondgebed 22 juni 2022

Thema: De pessimistische optimist

Voorganger: Jurgen van der Ent

[Aanhef \(blz. 12\): Wees hier aanwezig](#)

Welkom

Welkom bij het Oecumenische Meditatief Avondgebed in de traditie van Taizé.

Vanavond bekijken het van twee kanten. Er is genoeg aan nieuws om ons heen, in onze straat, onze stad, onze provincie, ons land, ons werelddeel en onze aarde om bedroefd van te raken. Of van in paniek te geraken. Je zou er erg pessimistisch van kunnen worden.

Maar als je goed kijkt is er genoeg om blij van te worden. De kleine dingen die ertoe doen, het nieuws niet halen, maar goed zijn om hoop te houden en te werken aan een betere toekomst. En om optimistisch te blijven. Tenslotte staan we er niet alleen voor. Behoed mij O God, ik vertrouw op U; U wijst mij de weg naar het leven. Bij U is vreugde, blijvende vreugde.

[Lied nr. 80: Behütete mich Gott](#)

Inleiding

Als ik het nieuws zie word ik niet vrolijk. Een falende overheid die door jarenlange uitstel en bezuinigingen nu maatregelen moet nemen die de burgers niet leuk vinden, waarbij ik denk aan het asielbeleid, de jeugd en algehele zorg, stikstofbeleid en dan laat ik de crisis bij de verschillende diensten (belastingdienst, ruimtelijke ordening) nog maar achterwege. Een toenemende inflatie en een brandstofcrisis (benzine, diesel en gas)

die zoals gewoonlijk het zwaarst toeslaat bij de minder bedeelden, die het door de Coronacrisis toch al niet makkelijk hadden.

En dan nog een verwoestende oorlog die vele slachtoffers kent en grote schade met zich meebrengt op materieel en immaterieel gebied.

Het meest verontrustend is het veranderende klimaat dat over de hele wereld zijn gevolgen heeft, soms op desastreuze wijze, en niet meer te stoppen lijkt.

Als je dan het gedraai en gelieg van de verantwoordelijke machthebbers ziet, de onmacht bij de protestanten en activisten, de radeloosheid bij de mensen die het meest getroffen worden, kun je een gevoel van machteloosheid over je heen krijgen en de toekomst somber inzien.

Maar je moet ook blijven kijken naar de nieuwe projecten die elk een steentje bijdragen aan een betere toekomst, de onbaatzuchtige bereidheid van mensen om mensen in nood te helpen en onderdak te geven en de langzaam, wellicht te langzaam veranderende wereld, waar het besef van gezamenlijke aanpak leidt tot het loslaten van eigen (nationale) belangen en een inzet voor die ene aarde waar we allemaal op leven.

Er is hoop, kijk om je heen. Gelukkig zij die zich aan U toevertrouwen, o God, met een zeker hart. U bewaart ons bij de vreugde, de eenvoud en de genade.

[Lied nr. 127: Heureux qui s'abandonne](#)

Bijbeltekst van vandaag uit de brief van Paulus aan de Romeinen hoofdstuk 6 vers 11-14

¹¹ Zo is het ook met ons. Ons oude ik is gestorven, dus de zonde heeft geen macht meer over ons. Wij leven tot eer van God, want we horen bij Jezus Christus.

¹² We leven nog als sterfelijke mensen met verkeerde verlangens. Maar daar mogen we niet aan toegeven! Want dan zou de zonde opnieuw macht over ons krijgen. ¹³ Wij zijn vanuit de dood naar het leven gegaan. Doe daarom geen verkeerde dingen meer. Want daarmee leef je in dienst van de zonde. Maar doe het goede, want alleen dan leef je in dienst van God.

¹⁴ De zonde zal geen macht meer over ons hebben. Want ons leven wordt niet bepaald door de Joodse wet, maar door Gods goedheid.

Lied nr. 142: Op U vertrouw ik

Donker

‘Waar gaan we heen met onze wereld?’ Een vraag die vaak opkomt als ik het nieuws bekijk zoals ik in de inleiding beschreef. Een gevoel van boosheid gevolgd door plaatsvervangende schaamte en uitlopend in machteloosheid beheerst mij. Ik wordt er onpasselijk van. En het houdt mij bezig. Natuurlijk heb ik mijn eigen problemen; alles is duurder en de inkomsten blijven weg, ik teer in op de reserves, maar dat valt weg als ik zie wat anderen wordt aangedaan.

Het leed dat wordt geleden raakt me, houdt mij soms wakker, laat mijn eigen zorgen relativeren. Maar het maakt mij vooral somber, pessimistischer, donker in gedachten en belemmert mij om iets te doen. De toekomst zie ik somber in, het maakt mij passief en onbekwaam om te handelen.

Ik geef soms de moed op om de draad op te pakken en iets van het leven te maken. ‘Waartoe ben ik hier op aarde?’ of met moderne bewoordingen: ‘Wat zal mijn footprint zijn?’. Ik voel en gedraag me als een pessimist. Ik kan dan alleen maar negatief denken; alles door een zwarte bril zien, mij laven aan de duisternis en het sombere gevoel dat ik ervaar. Ik wordt daar uiteindelijk onrustig van en stort me op dingen die minder van belang zijn. Ik wil me overgeven, maar kan dat dan net niet. In uw handen, Vader, beveel ik mijn geest.

Lied nr. 7: In manus tuas Pater

Licht

En dan is er altijd weer dat sprankje hoop wat op mijn pad komt, wat je opvalt/overvalt. En als ik dan mijn ogen open en goed om mij heen kijk, zie ik steeds meer lichtpuntjes in de duisternis. Als vuurvliegjes die opglimmen in de nacht.

Soms vertroebeld door de grote donkere netten van alledaagse ellende, zie ik dan nieuwe initiatieven of besef ik opeens welke positieve krachten er spelen op de, soms niet zichtbare, achtergrond.

En dan is het dagenraad: de nacht wordt verdreven door de dag, de duisternis wijkt, het licht krijgt de overhand. Een groots gevoel van liefde en geluk vervuld mij en laat mij overstromen.

En waar licht is, is ook schaduw. Tegengehouden door problemen, machtsspel en oorlogen probeert de duisternis voet bij stuk te houden in de dagenraad. Ik besef mij dat terdege, maar ik voel een nieuwe positieve kracht in mij om mijn bijdrage te leveren en de obstakels die het licht tegen houden te slechten.

Ik de optimist, ben maar in mijn eentje en krijg dat echt niet allemaal alleen voor elkaar. Maar ik weet dat ik niet alleen ben, dat jullie er zijn, en God waarop ik altijd kan vertrouwen en dat het licht zal overwinnen. Ooit zal het licht tot recht boven ons geklommen zijn, en je weet: dan is er geen schaduw meer!

Blijf je dus openstellen voor die lichtpuntjes om je heen en laat je zicht niet vertroebelen door alle negatieve duisternis. Bedenk straks in de stilte hoe jij de wereld nu ziet en welke lichtpuntjes jij kunt zien.

Dan zal de nacht net zo helder zijn als de dag.

[Lied nr. 3: Heel het duister is vol van luister](#)

Stilte

Voorbeden met als [acclamatie nr. 32 Gospodie pomilui](#).

- Barmhartige God, wees bij de mensen in nood door gevolgen van het klimaat, oorlogen, en financiële problemen. Wees nabij bij allen die iets waardevols hebben verloren. Geef ze de kracht om door te gaan en niet op te geven.

Laat ons zingend bidden...

- Voorzienige God, open onze ogen in de duisternis om het licht te zien dat u verspreid. Geef ons inzicht om het donker met licht te verdrijven en geef ons de moed om het licht te omarmen.

Laat ons zingend bidden...

- (Ruimte voor eigen gebed)

Laat ons zingend bidden...

- Luisterende God, luister naar de stilte in ons hart. Verhoor de gebeden die hier niet zijn uitgesproken maar op onze lippen branden.

Laten ons nog eenmaal zingend biddend...

Onze Vader (Mt. 6, 10-13: NBV-vertaling)

*Onze Vader in de hemel, laat Uw naam geheiligd worden,
laat uw koninkrijk komen, en Uw wil gedaan worden:
op aarde zoals in de hemel.*

*Geef ons vandaag het brood dat wij nodig hebben.
Vergeef ons onze schulden, zoals ook wij hebben vergeven
wie ons iets schuldig was. En breng ons niet in beproeving,
maar red ons uit de greep van het kwaad.*

*Want aan U behoort het koningschap, de macht en de majesteit,
tot in eeuwigheid. Amen.*

[Lied nr. 143: Mijn ziel kom op adem, kom tot rust](#)

Slotgedachte

Ik laat mij wel eens verleiden,
als ik het goede van het kwade niet kan scheiden.
Dan laat ik mij bevangen met een deken van negatieve gedachten,
zo erg, dat niets de pijn, die ik voel, kan verzachten.

Ik voel me alleen, somber en tot niets in staat,
belemmert in wat ik doe of laat,
ik zie de wereld dan door een grauwe mist,
kortom, ik gedraag me als een pessimist.

Maar dan opeens krijg ik het inzicht,
en verandert alles in een prachtig morgenlicht.
Ik weet dan dat U daarachter zit,
ongeacht of ik daar nu voor bid.

U bent het licht in mijn leven,
zelfs als ik de duisternis voorrang wil geven.
U laat mij nooit in de steek,
ook toen ik U in mijn leven ontweek.

Wakker steeds opnieuw het vuur in mij aan,
laat mij als een optimist in de wereld staan!

[Slotlied nr. 19: Jezus u bent het licht in mijn leven](#)

Een positieve optimistische week gewenst!

Jurgen van der Ent